Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 19 THURSDAY, JANUARY 29 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 29-го СІЧНЯ 1998 р. Ч. 19 РІК CV

С. ПАЙФЕР ВРУЧИВ ВІРЧІ ГРАМОТИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

Київ(Р.Р.). — Новопризначений амбасадор ЗСА в Україні Стівен Пайфер вручив вірчі грамоти Президентові України Леонідові Кучмі. Звертаючись до голови української держави, американський дипломат підкреслив, що в розвитку українсько-американських відносин досягнуто помітного прогресу і керівники ЗСА вважають, що 1998 рік має стати „ключовим роком у трансформації України".

С. Пайфер поінформував, що ЗСА і надалі підтримуватимуть Україну в її політичних і економічних перетвореннях та у зміцненні зв'язків з Європою. „Ми бажаємо стати свідками успіху України, її розвитку як стабільної, незалежної, демократичної і ринкової держави, оскільки вважаємо, що ця країна буде ключовим партнером ЗСА", — сказав амбасадор.

Як уже інформовано, С. Пайфер народився 8-го грудня 1953 року в Сан Франсіско, Каліфорнія. У Державному департаменті ЗСА з питань безпеки та багатосторонніх зв'язків він займав пост заступника начальника відділу СССР у 1986–88 роках. Пізніше знову при Державному департаменті ЗСА, у 1993–94 роках був заступником головного координатора з питань нових незалежних держав. Останнім часом, перед призначенням амбасадором ЗСА в Україні, був спеціальним асистентом Президента ЗСА Билла Клінтона, старшим керівником відділу Росії, України та країн Евразії Ради національної безпеки ЗСА.

Звільнять 50 працівників Адміністрації Президента

Київ. — Адміністрація Президента поменшає на 50 осіб в наслідок указу голови держави Леоніда Кучми про скорочення державного дефіциту, повідомила 24-го січня УНІАР.

В рамках цього указу, який дістав схвалення Міжнародного валютного фонду, голова Адміністрації Президента Євген Кушнарьов підписав документ про зменшення працівників цієї установи.

Як уже інформовано, указом під назвою „Про запровадження режиму жорсткого обмеження бюджетних видатків та інших витрат; заходи щодо забезпечення надходження доходів до бюджету і запобігання фінансовій кризі" зменшено дефіцит з 3.3 відс. від валового національного продукту до 2.5 відс.

Л. Каденюк став акціонером „Ва-Банку"

Київ(Р.Р.). — Голова Ради „Ва-Банку" Сергій Максимов у присутності журналістів вручив першому космонавтові незалежної України Леонідові Каденюкові пакет акцій на 10,000 штук, а його дублерові Ярославові Пустовому вручено 5,000 акцій.

За словами С. Максимова, номінальна вартість акцій — одна гривня, ринкова — три гривні. Він також розповів, що, з огляду на матеріяльну скруту Національної космічної агенції України (НКАУ), „Ва-Банк" протягом півтора року допомагав Л. Каденюкові та Я. Пустовому, виплативши їм у вигляді щомісячних стипендій близько 4,000 дол. Останню виплату астронавти отримали 20-го січня, а навчання їх у Космічному центрі ЗСА фінансувала НАСА.

На пресовій конференції С. Максимов повідомив, що наприкінці 1997 року акціонером „Ва-Банку" став Европейський банк реконструкції і розвитку (ЕБРР). Йдуть переговори з ще одним потенційним акціонером, який, можливо, придбає контрольний пакет акцій. Дивіденди з акцій „Ва-Банку" за підсумками 1997 року становлять близько 50 відс. За підсумками 1996 року — близько 75 відс.

Рух хоче позбутися демократичних конкурентів

Київ. — Намагаючись зменшити число конкурентів у наступних виборах, Народний Рух України запропонував партіям демократичного спрямування відтягнути свої виборчі списки, повідомила 27-го січня УНІАР. Натомість НРУ пообіцяв підтримати представників цих партій в мажоритарних округах.

У зверненні, підготовленому Центральним проводом НРУ, сказано, що це „єдино можлива сьогодні спільна тактика виборчої кампанії". Оглядачі неодноразово передбачали поразку демократичних сил у наступних виборах у зв'язку з їхньою розпорошеністю.

„Очевидно, що подолати 4-відсотковий бар'єр, передбачений виборчим законодавством, зможуть лише кілька з 30 партій, які братимуть участь у виборах за партійними списками, — пишуть автори заяви. — Як свідчать результати численних соціологічних досліджень, з-поміж політичних партій національно-демократичної, патріотичної орієнтації на успіх може розраховувати лише Народних Рух України".

Обговорили українсько-польську співпрацю

Київ. — 26-го січня керівники відомств національної безпеки України і Польщі провели зустріч, на якій обмірковували плян дальшої співпраці між двома країнами, повідомила УНІАР.

„Відносини між Україною і Польщею перебувають на високому політичному рівні", — сказав секретар Ради національної безпеки та оборони України Володимир Горбулін, який приймав шефа Бюра національної безпеки Польщі Марека Сіверця.

Обидва урядовці є уповноваженими від президентів своїх держав у спільному консультаційному комітеті президентів України і Польщі. Комітет готує, аналізує та робить пропозиції щодо питань, які виникають між двома країнами. За чотири роки свого функціонування комітет розглянув та стимулював вирішення чималої кількости проблем, які мали важливе значення для обох сторін. Саме комітет ініціював заяву-заклик президентів України і Польщі до порозуміння і єднання.

За словами В. Горбуліна, на зустрічі розглянено порядок денний наступної зустрічі, яка має відбутися у березні у Польщі. За його словами, на ній обговорюватимуться економічний, політичний та культурний аспекти двосторонного співробітництва. В. Горбулін також сказав, що досягнуто домовлености про зустрічі між промисловими й бізнесовими колами обох держав. Він не виключив можливости робочого візиту президента Польщі Александра Кваснєвського в Україну.

М. Сіверець сказав, що „цей рік добре почався для відносин між нашими державами".

Туреччина хоче залишитися світською державою

Анкара, Туреччина. — Конституційний суд країни прийняв надзвичайно важливе для життя всього суспільства рішення заборонити діяльність ісламської Партії добробуту. Її лідер Неджметтин Ербакан дістав так звану „жовту картку", яка поставила його поза громадсько-політичним життям Туреччини.

Цей крок конституційного суду є логічним продовженням „м'якого імпічменту" 28-го лютого 1997 року, коли Національна рада безпеки Туреччини змусила зрезигнувати уряд на чолі з Н. Ербаканом, оскільки він намагався спрямувати країну на шлях ісламського фундаменталізму.

Судове розслідування забрало досить часу. Ще в травні минулого року генеральний прокурор Вищого апеляційного суду Вураль Саваш висунув проти Партії добробуту звинувачення в тому, що вона стала організаційним і об'єднуючим центром всіх сил, які виступають проти світських основ держави, закріплених конституцією і освячених іменем Кемаля Ататюрка, батька-засновника Турецької Республіки.

За короткий час уряд Н. Ербакана продемонстрував таку виразну орієнтацію на ісламський фундаменталізм, що стратегічні партнери Туреччини — З'єднані Стейти Америки та Европейський союз вже не приховували свого занепокоєння.

Однак ісламісти, передчуваючи біду, ще в грудні зареєстрували нову організацію — Партію доброчестя. Н. Ербакан, який належить до найавторитетніших політиків країни, не збирається відходити в тінь. Просто він, очевидно, постарається врахувати свою попередню помилку і надалі змушений буде недвозначно дистанціюватися від ісламських фундаменталістів.

Республіканці підтримують політику Президента щодо Іраку

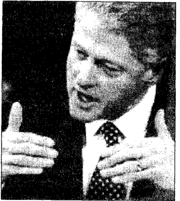
Вашінгтон. — Провід Республіканської партії в Конгресі у понеділок, 26-го січня, повідомив про свою повну готовість підтримати президента Билла Клінтона, коли мова про його політику щодо Іраку, заявляючи при тому, що скандал, який тепер абсорбує Білий Дім не повинен впливати на закордонну політику.

Нют Гінгріч, спікер Палати Репрезентантів, запросив репортерів засобів масової інформації на наради республіканського проводу, щоб підкреслити двопартійну солідарність щодо іракської кризи, зазначуючи при тому, що вповні підтримують прерогативу президента Б. Клінтона ужити в потребі військову силу. Це саме ще в неділю, 25-го січня, підкреслив сенатор Трент Лотт, провідник сенатської більшости.

Відмовляючись від будь-яких коментарів на тему теперішнього скандалу, Н. Гінгріч підкреслив, що „у справах міжнародних стосунків ЗСА є одним народом". Продовжуючи він сказав, що Саддам Гуссейн не розуміючи Америки може бути дещо збаламученим, читаючи заголовки в газетах. „Ми, як народ, є об'єднані у нашій настанові проти терроризму та проти намагань С. Гуссейна продукувати зброю масового знищення".

Н. Гінгріч перестеріг іракського вождя не робити будь-яких рішень впродовж наступних кількох тижнів, базуючись на своїх припущеннях, що Америка в обличчі внутрішніх особистих проблем свого Президента стала слабшою чи не спроможною дати відсіч будьяким небажаним крокам в її сторону.

ПРЕЗИДЕНТ ЗВІТУЄ ПРО СТАН УНІЇ

Б. Клінтон

Вашінгтон. — Згідно з Конституцією ЗСА, Президент держави є зобов'язаний звітувати перед народом про стан унії. З таким звітом про існуючий стан країни та пляни на майбутнє у вівторок, 27-го січня, виступив перед Конгресом президент Билл Клінтон. Не зважаючи на існуючі особисті проблеми, що останніми днями темною паволокою та знаком питання оповили його майбутність, Президента обидві палати Конгресу зустріли гучними оплесками. Тут треба віддати належне американській демократії, що повага до посту Президента переважила над особистістю того, який її в даному моменті займає.

Свій звіт він розпочав підтвердженням, що стан унії знаходиться в якнайбільшому порядку, бо економіка є у повному розквіті, стан безробіття найнижчий за двадцять кілька років, число осіб, які користуються державною допомогою значно зменшилось, податки у багатьох випадках стали нижчими, а повага до американського політично-економічного верховодства в світі набирає чим раз більшої вартости. З уваги на це, Президент

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

„ЗОРЯНИЙ ВОЯЖ"

КИЇВ. — Народно-Демократична Партія спільно з Фондом сприяння розвиткові мистецтв України і продюсерським агентством „Септіма" почали всеукраїнську благодійну акцію „Зоряний вояж". Голова НДП Анатолій Матвієнко сказав на пресовій конференції, що благодійна акція триватиме в містах і селах Миколаївської, Херсонської, Запорізької областей та в Автономній Республіці Крим до 31-го січня. У ній беруть участь Олександер Пономарьов, Каріна Плай, Роман Копов, дует Ліза і Олександер та інші артисти України. На пресовій конференції О. Пономарьов сказав, що не має політичних уподобань і на концертах не закликатиме голосувати за НДП, а бере участь в акції тому, що А. Матвієнко його друг. Голова НДП також запевнив, що „на концертах не буде нудної партійної пропаганди", хоча вони й відбуватимуться під прапором партії. Голова НДП і артисти ухилилися від відповіді на питання, скільки грошей буде потрачено на благодійну акцію та яку суму призначено на гонорари артистам.

НДП ВІДКРИЛА ГРОМАДСЬКУ ВІТАЛЬНЮ

КИЇВ. — Народно-Демократична Партія відкрила у центрі столиці „Громадську вітальню партії". Приміщення для вітальні на передвиборчий період надала фірма „Інтерконтакт". На відкритті вітальні голова НДП Анатолій Матвієнко повідомив, що у вітальні депутати України та кандидати на депутатів прийматимуть громадян, надаватимуть юридичні консультації. Для молоді діятиме служба психологічної допомоги. Силами партії організовано і збір вживаного одягу для малозабезпечених громадян. „Ми хочемо, щоб сюди приходили люди, які мають проблеми, ми зможемо їм сказати, якою дорогою належить іти", — зазначив А. Матвієнко.

ТЕЛЕФОНІЧНА РОЗМОВА ПРЕЗИДЕНТІВ

КИЇВ. — Пресова служба Президента України повідомила про телефонічну розмову Леоніда Кучми з президентом Білорусі Олександром Лукашенком. Під час розмови президенти обговорили проблеми і перспективи економічного співробітництва між обома країнами. Погоджено основні складові механізму скасування податку на додану вартість на товари, що імпортуються до країни-партнера. Керівники держав вирішили, що пакет українсько-білоруських економічних документів готуватиметься за зразком оподаткування зовнішньоекономічних операцій між Україною та Росією, що почне діяти 1-го лютого. Для пришвидшення цих процесів до Білорусі на початку лютого здійснить візиту прем'єр-мі-ністер України Валерій Пустовойтенко.

ЗАКОРДОННІ ПАШПОРТИ ВИДАВАТИМУТЬ ПІД БІЛЬШИМ КОНТРОЛЕМ

Київ (УНІАР). — Незабаром вийде указ Президента, який визначатиме осіб, які матимуть право отримувати закордонні пашпорти в Консульському управлінні Міністерства Закордонних Справ України, механізм їх видачі, зберігання тощо. Про це повідомив під час пресконференції в Адміністрації Президента керівник Контрольного управління Михайло Каскевич. У ході перевірки праці Консульського управління, за словами М. Каскевича, відповідна комісія дійшла до невтішних висновків. Встановлено, що більшість документів, на основі яких видавалися пашпорти, не відповідали нормативним актам. Задля поліпшення справи й буде видано згаданий указ.

ФОНД РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

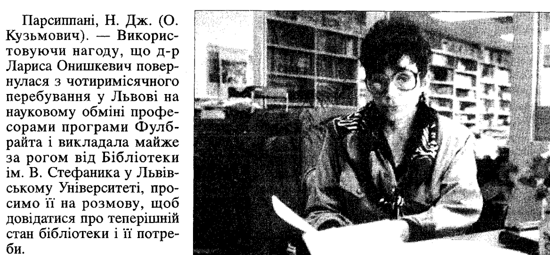
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Тут створюється обласний Гарантійний фонд підтримки розвитку малого і середнього підприємництва. В обласному бюджеті на 1998 рік передбачено 500,000 гривень для створення гарантійного фонду. Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк вважає, що „принциповим питанням для Президента України і обласних адміністрацій є сприяння розвиткові малого і середнього бізнесу". Для цього необхідно припинити державний грабунок підприємців, який здійснюють контролюючі органи. За даними обласного фінансового управління, число малих підприємств в області зросло у 5.8 раза. Частина обсягів виробництва промислової продукції у загальнообласних обсягах ще незначна — 8.8 відс., проте у виробництві окремих видів продукції вона є досить відчутною. Такі підприємства виробляють понад 60 видів продукції виробничо-технічного призначення та 40 видів продукції легкої промисловости. Фахівці вважають, що чимало суб'єктів підприємницької діяльности не реєструються, не звітують про свою діяльність і ухиляються від сплати податків.

СТОЛИЦЯ ПОТРЕБУЄ ІНВЕСТИЦІЙ

КИЇВ. — Заступник голови Київської міської державної адміністрації Володимир Яловий заявив на нараді з підготови до виставки інвестиційних проєктів, що інвестиційна потреба Києва сягає 3.5 блн. дол. За його словами, у 1997 році у Київ надійшло 155 млн. дол. закордонних інвестицій. Всього, починаючи з 1992 року, Київ отримав близько 600 млн. дол., що становить майже 40 відс. усіх закордонних інвестицій, які надійшли в Україну. Протягом 1997 року розв'язано питання реконструкції Бесарабського кварталу в українській столиці, реконструкції та спорудження готелів „Вікторія", „Гілтон", „Театральний", „Інтерконтинентал". У Києві відкрито шість ресторанів „Мекдоналдс", з яких до бюджету надійшло 6 млн. грн. У 1998 році передбачається відкриття ще візьох ресторанів „Мекдоналдс". Споруджується діловий центр на Бульварі Т. Шевченка, 32, апартмент-готель та центральний автомобільний ринок. Готується проєкт спорудження готелю „Плаза" та проєкт реконструкції готелю „Либідь". Плянується спорудження пресового центру на вулиці Предславинській та міжнародного ділового центру на розі вулиць Косіора/Володарського.

„Допомагати Бібліотеці ім. Стефаника треба вже сьогодні!"

Парсиппані, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Використовуючи нагоду, що д-р Лариса Онишкевич повернулася з чотиримісячного перебування у Львові на науковому обміні професорами програми Фулбрайта і викладала майже за рогом від Бібліотеки ім. В. Стефаника у Львівському Університеті, просимо її на розмову, щоб довідатися про теперішній стан бібліотеки і її потреби.

Д-р Л. Онишкевич розказує про бібліотеку у Львові.

— Скажіть, як Бібліотека ім. В. Стефаника дає собі тепер раду і що треба нам тут зробити?

— В першу чергу я дуже рада, що перша частина українсько-американської допомоги для бібліотеки вже прийшла, бо на неї дуже чекали і її було потрібно і то вже!

— Ми вже подали в листі подяки директора бібліотеки д-р Лариси Крушельницької на сторінках нашого щоденника як плянують використати нашу допомогу, як також список найважливіших робіт, які повинні бути виконані. А яка ваша думка на цю тему?

— Мені, як людині, що вживає бібліотеки, видається, що такого роду інституція, як Наукова Бібліотека ім. В. Стефаника у Львові має такі завдання: Зберігати книжки, які бібліотека вже має, робити їх доступними для використання науковцями і громадянами, постійно поповнювати книжкові фонди новими книжками і періодикою, інформувати про свої фонди, публікуючи статті, брошури і книжки.

А як це вони виконують? Сьогодні бібліотека намагається зберігати фонди, але потрібно переводити реставрацію і консервацію рідкісних книг. Читальні залі є малі і завжди переповнені. Бувають

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ, членами котрого є 15 держав, звернувся в понеділок, 26-го січня, до війської підтримуваного альжирського уряду, щоб дозволив Організації Об'єднаних Націй та іншим міжнародними організаціям дослідити дальші вбивства невинного цивільного населення в країні. Ці вбивства, згідно з повідомленнями, приписують ісламським повстанцям. Альжир з не надто великою охотою допустив минулого тижня делегацію Европейського союзу та заявив її членам, щоб Европа взялася гостріше до припинення активности альжирських імігрантських груп, зокрема у Франції та Англії, котрі є частиною терористичного руху, що є відповідальним за згадані вбивства.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 27-ГО СІЧНЯ, Перша леді Гілларі Родгам-Клінтон приписала вину скандалам, які переслідують її чоловіка політичній програмі крайніх правих. Даючи інтерв'ю на програмі „Сьогодні" телевізійної мережі Ен-Бі-Сі, Г. Клінтон заявила, що вона та її чоловік вже довший час є жертвами „широкої конспірації крайніх правих". Вона також сказала, можливо він і обдарував Моніку Левінську, колишню практикантку Білого Дому, але якщо це правда, то тільки тому, що він обдаровує кожного, кого зустрічає. Сам Президент попереднього дня у понеділок, 26-го січня, ще раз заявив, що між ним а М. Левінською не було жодних непристойних стосунків і нікому ніколи він не казав говорити неправду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Periodicals postage paid at Jersey City, NJ 07302 and additional mailing offices.

Придворні інтриги

Передвиборча напруга в Україні поволі переростає у широкомаштабну війну між гілками влади та політичними силами за допомогою компромітуючих матеріялів.

Спочатку Президент пообіцяв винести на референдум питання про обмеження пільг для парляментаристів, які забезпечили собі депутатську недоторканість. Обіцянку обмежити пільги Верховна Рада здавалося зігнорувала, але то було лише затишшя перед бурею.

На сесії Верховної Ради 16-го січня комуністи й соціялісти були напрочуд одностайними. До них приєдналася ще й фракція „Єдність", яка представляє в парляменті „Громаду", очолювану колишнім прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

Всі вони дружньо проголосували за усунення від влади прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка та деяких інших урядовців. І проголосували за це 226 депутатів. Рівно стільки, скільки свого часу вдалося зібрати голосів за його затвердження на пост голови Уряду.

Перший канал Українського радіо передавав сесію на цілу Україну. Звинувачення сипалися шалено і звучали дуже переконливо. Здавалося, ніби суд уже відбувся і довів провину кожного. Не піддатися загальній психозі було неможливо.

Дісталося й Президентові. Члени комісії порахували літаки, які обслуговують Л. Кучму, витрати на спорудження його резиденції в Палаці „Україна" тощо. Виборці, які по кілька місяців не отримують зарплатні та пенсій, були вражені, що тільки за журнальний столик заплачено аж 1,625 дол., за письмовий стіл — 15,080 дол., за занавіси 8,000 дол., за двері 11,000 дол. і так далі. Згадали і про президентський будинок, який плянується спорудити на вулиці Десятинній. Не сказали тільки, що і резиденція в палаці, і будинок на Десятинній належатимуть не Л. Кучмі, а майбутнім президентам, тобто державі. Під сумнів поставлено і програму „Дружина Президента — дітям України", бо ні один з українських фондів не дав грошей на цю програму. Члени комісії підозрівали, що і тут можна віднайти ознаки злочину, якщо добре пошукати. За браком часу вони знайшли вже три дачі у Президента та його дорослих дітей. А В. Пустовойтенко, за висновками комісії, навіть обігнав Л. Кучму в дачному питанні. Отож названі цифри вразили не лише радіослухачів, а й самих парляментаристів, більшість з яких також мають дачі.

Коли ж почалися запитання, то Смірнов змушений був визнати, що родина Президента не є заможною. Відповідаючи на інші запитання, голова слідчої комісії різко ухилявся від відповіді, бо дуже не хотів визнати, що коли приймалося рішення про ремонт Палацу „Україна" то при виділенні грошей на цю ціль, прем'єр-міністром був не В. Пустовойтенко, а П. Лазаренко.

Такий поворот справи змусив слухачів засумніватися, що на сесії щодо йдеться про захист державного майна чи інтересів громадян, а не про придворні інтриги, пов'язані з передвиборчим синдромом.

Сумнівними здаються й повідомлення про порушення карної справи проти П. Лазаренка, у зв'язку з його валютними рахунками за кордоном. Адже для порушення справи необхідно мати дозвіл парляменту, який спочатку має позбавити П. Лазаренка депутатської недоторканости. А цього не було. П. Лазаренко усі звинувачення відкинув.

В. Пустовойтенко напади на себе пояснив помстою за спробу навести порядок на газовому ринку. Ніби на підтвердження цієї думки, депутат України від „Громади" Юлія Тимошенко заявила, що усувати від влади прем'єр-міністра тільки за порушення під час реконструкції Палацу „Україна" — це дуже м'яко.

Передавши справу в генеральну прокуратуру, Верховна Рада, здається, отримала сатисфакцію. Принаймні на деякий час. Якщо В. Пустовойтенка визнають винним, то Президентові доведеться шукати нового керівника Уряду, а якщо виправдають, то про це вже не будуть так гучно кричати на всю Україну. Завдання „скомпромітувати" виконано. Адже прокуратура за короткий час не зможе все вивчити, отже до виборів відновити репутацію не вдасться. Слідча комісія працювала цілий рік і то скаржиться, що дуже бракувало часу, тож і прокуратурі його треба буде чимало. З усього видно, громадяни України ще не скоро довідаються чи були порушення законів і хто саме їх порушив.

Д-р Роман Барановський

НЕ НАРІКАТИ, А ПРАЦЮВАТИ

Ми, українці, народ чутливий і емоційний. На події, зокрема в Україні, реагуємо, залежно від характеру тих подій: або з екзальтованою (несамовитою) радістю, або з надмірним розчаруванням. Такі екстреми почувань некорисні, бо вони скоро остигають, як це звичайно діється в першому випадку, або спричинюють заломання, зневіру, як це діється в другому випадку. Таким чином вони наносять справі великої шкоди. Прикладів на це багато. От хоч би деякі з найновіших часів.

Нагадаймо ейфорію, спричинену проголошенням незалежности України 24-го серпня 1991 року, і може ще більшу — викликану підтвердженням незалежности всенародним референдумом того ж року, 1-го грудня, понад 90 відсотками голосів. І не диво, бо ж це були події великого історичного значення, які перевищили всякі сподівання і здивували весь світ.

Не меншою ейфорією для нас було прийняття основного закону — Конституції, в червні 1996 року, і того ж року, у вересні, введення нової валюти — гривні.

Але, швидко виявилося, що проголошення незалежности, прийняття Конституції і введення гривні не дали народові того, чого він сподівався. Він очікував добробуту, запевнення безпеки життя і забезпечення в пенсійному віці. Одне слово, він очікував нормального життя, на зразок західних країн.

Тим часом, замість очікуваного, прийшла економічна криза, що все це триває і якій не видно кінця.

Такий стан, що існує вже кілька років, спричинює обурення, постійні нарікання, критику на адресу Президента, Уряду, Верховної Ради та інших державних установ. Деякі слабодухи, а головно „хахли-малороси", плачуть за СССР і хотіли б повернути назад колесо історії.

Цей невідрадний стан спритно використовує чужа агентура. Ворожій пропаганді легко піддаються наївні і національно мало свідомі українці, яких чимало в центральних, східних і південних областях України. Вони начебто забули, що існує власна держава, що народ тепер свобідний і, після вікової неволі, став нарешті господарем на своїй землі, що його вже не арештують, не висилають большевицькі кати у Сибір несходимий, не ставлять „під стєнку". Забули, що народ перестав бути рабом Москви, яка довгими роками нищила його фізично і духово, примушуючи до каторжної праці для канібальської держави, яку колишній президент Америки, незабутній Р. Реґен, правильно назвав „імперією зла".

Різні негаразди і неполадки економічні в Україні, що їх по-різному виправдують, притупили сприйняття дійсного стану речей. Люди не бачать, чи, може, не хочуть бачити успіхів, які здійснено все таки у цьому часі. А вони дуже значні!

Цілий західній світ, який часто ідентифікував українців з російським народом і Росією, не тільки визнав Україну за самостійну державу, але вважає її опорою стабільности Східньої Европи. Світ довідався, що існує великий, понад 50-мільйоновий народ з давньою самобутньою культурою. Тепер хіба якийсь навіглас може назвати нас „рашен", а Україну — „Росію".

Численні економічні, політичні, торговельні, а то й мілітарні договори з такими країнами, як Польща, Румунія, Мадярщина, Грузія, Таджикістан та з іншими, мають свою вимову. Нарешті наладнано з Росією довго дебатовану справу Криму і розподіл Чорноморської фльоти. Вправді, цей договір, може, не надто корисний для України, але важливе ствердження в ньому, що Крим із Севастополем залишаються українською територією (всупереч зазіханням російських комуністів і імперіялістів), є теж немалим політичним досягненням. Цього вже ніхто заперечити не може. Доказом великої пошани, якою Україна втішається у світі, є призначення в минулому році головою Генеральної асамблеї ООН українського представника.

Участь українських астронавтів у космічних полетах з Америкою та успіхи українських чемпіонів у світових спортових іграх також заслуговують на увагу. Вони поширюють добре ім'я України по цілому світі.

Довідуємось в останньому часі, що Україна скоро вступить, вже, може, навіть цього року, до Світової торговельної організації (СТО), що запевнить молодій державі вільне торгування із світом за сприятливими тарифами. Україна брала активну участь у праці різноманітних регіональних структур, починаючи з НАТО і закінчуючи новонарodженими, типу Чорноморського економічного співробітництва.

Правдою є, що в Україні існує корупція, хабарництво, крадіж національного майна (навіть в найвищих державних установах). Це прикре, але чи ці явища притаманні тільки Україні? Їх багато по цілому світі і жодна країна не має від того „імунітету". Загально відомо, що скрізь у світі, так і в Україні, побіч щирих патріотів і чесних громадян, існує чимало гультаїв, пройдисвітів, злодіїв, бандитів, з якими світ мусить боротися.

Цей стан не може нас знеохочувати. Нарікання справи поправити не можна. Треба праці, праці, і ще раз праці. Адже вгорі вичислені позитиви такі важливі, що ними Україна може пишатися. Україна має всі шанси стати великою і сильною державою і запевнити її громадянам добробут і свобідне життя.

Отож не схиляймо вниз прапора, але з вірою змагаймо до кращого майбутнього України. Успіх тільки тоді можливий, коли будемо вірити у справу.

Григорій Мусієнко
Київ

Несмішні жарти

„Жарти" російського міністра налякали прем'єра та Президента Росії.

Після встановлення перемир'я між Російською Федерацією та Чечнею, тобто Республікою Ічкерія, минуло не так багато часу. Здавалося, що обидві сторони дійшли до згоди щодо мирного врегулювання своїх взаємин, не зважаючи на значні розбіжності у поглядах на майбутнє Чечні. Російська Федерація наполягає на збереженні за Чечнею статусу суб'єкта федерації з „поширеними" уповноваженнями, натомість чеченська сторона домагається визнання Чечні незалежною державою.

Чечня нині має значні економічні та політичні проблеми, що виникли в наслідок війни. Президент Ічкерії Аслян Масхадов докладає для їх розв'язання чимало зусиль, але покищо якихось позитивних змін йому досягти не вдалося. Зокрема це стосується приборкання організованої злочинности і тероризму.

Цим і хоче скористатися Російська Федерація, щоб у будь-який спосіб встановити „конституційний порядок" у Чечні, сподіваючись на підтримку міжнародного співтовариства, невдоволеного захопленням терористами закладників — громадян із багатьох країн. Дипломатичні зусилля секретаря Ради національної безпеки РФ Івана Рибкіна та колишнього його заступника Бориса Березовського, здається, вже не задовольняють прибічників „твердої руки" у справі збереження цілісности території РФ.

Свідченням цього стала публічна заява віце-прем'єра, міністра внутрішніх справ РФ генерала Анатолія Куликова про те, що Російська Федерація готова вдатися до запобіжного удару, щоб покінчити з „бандформуваннями на території Чечні". Що це означає на практиці — здогадатися не важко. Саме з цього починають ся війни.

Спочатку офіційна Москва пропустила повз свої вуха ці погрози високого урядовця. Мовляв, у того терпець увірвався, та й у Державній Думі нерідко лунали такі самі заклики.

Однак у світі слова генерала Куликова викликали серйозне занепокоєння на тлі дипломатичної активности Російської Федерації на Близькому Сході. ЗСА та Ізраїль із тривогою придивляються до поліпшення взаємин Російської Федерації з Іраком та Іраном, про що російських лідерів проінформували з американської столиці.

Очевидно, через це прем'єр Віктор Черномирдін негайно відмежувався від войовничої заяви свого віцепрем'єра, наголосивши, що „заява Куликова віддзеркалює приватні думки міністра" і її не можна сприймати як офіційну позицію уряду.

Слідом за ним схожий демарш вчинив і речник президента РФ Сергій Ястржембський.

Виходить, що „жарти" російських генералів у світі сприйняли як серйозний жанр політики, коли необачно кинуте слово може породити вогнище війни.

Тим часом міністерство оборони РФ у цій ситуації опинилося „поза грою", бо його керівник, маршал РФ Ігор Сергєєв перебуває на вакаціях. Отже, військові до політики не причетні.

Мирослав Семчишин

„Я вас не забув"

Українська книжкова культурна спадщина густо переткана споминами з різних-прерізних часів, різних людей і в різних обставинах, які в цілому складають образ даної епохи та її особливостей.

Хочете знати, як жили стародавні священичі роди Галичини тому сто літ, — читайте спомини Лепкого; які були обставини життя і праці на народній ниві української, передовсім київської, інтеліґенції тому, скажім, 80 років, — читайте спогади Євгена Чикаленка, звідти довідаєтесь, що 80 літ тому всього п'ять українських родин в Києві розмовляли українською мовою. Читайте спомини діячів української революції чи років визвольних змагань, або десятки томів видання „Червоної Калини" у Львові, — матимете широку панораму тих великих подій, що потрясали українською землею, розбудженою до державного життя. А що вже говорити про сучасну мемуаристику української героїки останніх десятиліть, задокументовану передовсім у 28 томах „Літопису УПА". Окрему добу творить своїм змістом і спрямуванням велика і ще не скінчена література споминів про нищену голодом і репресіями Україну, мемуари українського ГУЛаґу, Сибіру, Солоцевських островів чи Колими.

Так, справді, української мемуарної літератури, зокрема кінця XIX і майже цілого XX століття, завдячуємо дуже багато. І не знаємо, чи в історії якогось іншого народу саме мемуаристика зіграла таку ролю, як наша, що стала справжнім дзеркалом тих страшних часів жорстокого століття і джерелом синтетичних доказів, що мають виявити всю правду про той тернистий і кров'ю встелений шлях, яким пройшов наш нарід.

В сучасній українській мемуаристиці окремою сторінкою запозначились ті видання, яких темою були події на західньоукраїнських землях, здебільша Галичини, що від початків 20-их років аж до 50-их віддзеркалюють підпільну та революційно-визвольну боротьбу з польським, совєтським та німецьким окупантами (УВО-ОУН-УПА). Це були ті десятиліття в історії Галичини, коли націоналістичним духом пройнята українська молодь сплатила велику данину в нескінченним змагу за право до вільного життя на своїй рідній землі. Перманентні арешти, пацифікації, тортури, заслання, ганебні прилюдні екзекузії — це тільки слова-сигнали, що за ними криється безмежне море горя і нечуваного трагізму, якого не зазнала ніяка інша нація Европи XX століття.

За розміром невеликим, але важливим причинком до такого саме жанру мемуарної літератури можна зарахувати книжку споминів „Я вас не забув", якою обдарував нас д-р Мирослав Харкевич.

Перед нами своєрідний „опус магнум", доволі жертвенний труд відомого вже зі своєї ідейно-політичної, націоналістичного напрямку, діяльности і такої ж публіцистики, у вступі до свого твору, він, між іншим, пише: „В моїй розповіді, що покриває лише одну декаду від 1935 до 45 року, я розказуватиму про сірих рядовиків, що реалізували події і творили історію. Це були ті, що з них еманували провідники. Друзі та герої моєї розповіді, навіть коли вони були на досить відповідальних позиціях, рідко наказували, а частіше були виконавцями... Вони рідко висилали других на небезпечне діло, а самі ці діла довершували. Це були хлопці і дівчата, що не дожили віку, щоб стати відомими чи славними. Вони гинули свідомо в юності свого життя, яке дуже любили. Вони згинули як лицарі абсурду добі лютої, як вовчиця"...

Центральною постаттю книжки споминів є сам автор, що під іменем Степана веде нас у десятилітню мандрівку свого життя, якого основною, глибоко осмисленою девізою, провідною зорею було незгасне бажання всецілo віддати себе національно-визвольній революції. У цій непохитній настанові його ідеалом, сказати б — фетишем, людиною, яку він просто обожнював, був Степан Бандера. Його особа була для автора, цитуємо, „чимсь леґендарним, була символом усіх ідеалів, осяяна серпанком геройства і романтичної таємничости".

За тих десять років, які творять канву його споминів, він, автор, був студентом медицини, закінчив польську старшинську школу, був в'язнем тюрем, на вимушеній роботі в західній Польщі, а врешті медичним працівником на фабриках німецької воєнної індустрії в Австрії, де зустрівся з визвольною американською армією.

Життя радісних хвилин і гірких розчарувань, а то й болісних переживань, неочікуваних ситуацій, життя на грані смерти, своєї і своїх друзів, — все це охоплене в розповіді автора у 20 розділах з відповідними заголовками, а центральними точками його десятилітньої мандрівки з рідного села Глинці (на Коломийщині) стали Коломия, Львів, Ґрудзьондз (де відбував старшинський вишкіл), Володава (на Холмщині), Краків,

(Закінчення на стор. 3)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА
Д-р Юліян Мовчан

Медичні новини

Грудне молоко для дитини — найкраще

Період новонародженности та першого року життя є одним з важливих етапів розвитку людини, який визначає в майбутньому стан її здоров'я. В цей період відбувається пристосування організму немовляти до умов зовнішнього середовища. І саме характер харчування є одним із найважливіших моментів, який характеризує ступінь цього пристосування.

На жаль, природне материнське молоко витісняється великою кількістю різноманітних штучних сумішок, які, як відомо, активно рекламують комерційні фірми. Жодна, навіть найбільш адаптована суміш, не може замінити грудне молоко.

На цю тему читаємо дуже добре опрацьовану статтю кандидата медичних наук, викладача Тернопільської Медичної Академії Галини Павлишин в медичній газеті України „Ваше Здоров'я", в числі з 9-го липня 1997 року. Вона пише, що материнське молоко — найкраща їжа, пристосована природою для потреб новонародженого. Організм дитини, з біологічної точки зору, є частиною материнського організму, оскільки він ще в період внутрішньоутробного розвитку отримує всі поживні речовини від матері. І хоч після народження цей зв'язок дещо змінюється, проте він продовжується через грудне молоко. Чому?

Бо грудне молоко — не ідеальний продукт харчування, який, з одного боку, відповідає анатомічно-фізіологічним особливостям органів травлення й обміну речовин немовляти, а з другого — містить всі потрібні речовини для гармонійного розвитку організму дитини. Винятково цінним для немовляти є молозиво — поживних, захисних і біологічно активних речовин. Головною особливістю молозива є значна кількість у ньому білка, що відповідає фізіологічним потребам новонародженого. Білок за своїм складом дуже наближений до білка сироватки крови дитини, представлений в основному альбумінами та глобулінами.

Грудне годування, пише авторка, сприяє зниженню захворюваности у дитячому віці, що пояснюється наявністю в материнському молоці набору захисних чинників, які підтримують імунітет новонародженого проти різних інфекцій. До унікальних субстанцій грудного молока належать імуноглобуліни різних кляс, які мають широкі протимікробні та противірусні спектри дії. Крім того, прикладання немовляти до грудей, сам акт смоктання, мають надзвичайно важливе психофізіологічне значення і для здоров'я матері, і для розвитку дитини.

Песимізм і недуги серця

В чоловіків середнього віку, які почувають, що їхнє життя є безнадійним, щоб можна було б досягти того, чого вони бажають, значно частіше появляється артеріосклероза, тобто звуження артерій і тому атаки серця та праліч, ніж це буває в їхніх приятелів, які почувають себе більш оптимістично. До такого висновку дійшли дослідники, як інформує про це в числі за серпень 1997 року журнал „Артеріосклероза, тромбоза та васкулярна біологія", який є органом Американської асоціяції серця.

„Люди, які виявляють високий рівень розпачу, — читаємо в тому журналі, — мають 20 відсотків частіше артеріосклерозу в порівнянні з іншими людьми того самого віку. Як подає авторка рапорту Сузан Еверсон, „це є та ж сама величина збільшення риску недуги серця в тих, які прокурюють одну пачку цигарет на день і тими, які не курять".

Кальцій та вітаміна „Д"

Як довідуємося з медичних інформацій, які подала газета „Ейкрон Бікон Джорнал" в числі з 4-го вересня 1997 року, наукові досліди виявили, що споживання кальцію та вітаміни „Д" на половину зменшують випадки переломів кісток у старших людей.

Відомо, що похилий вік людини часто пов'язаний з появою остеопорози, при якій кістки стають дуже крихкі. Також відомо, що лікування остеопорози та спричинених нею переломів кісток в ЗСА є справою дуже дорогою — 10 блн. дол. на рік, а то й більше. Щоб зменшити такі видатки, особа віком 65 і більше років повинна споживати на день 700 міліграмів кальцію та 200 інтернаціональних одиниць вітаміни „Д".

Надмірність антибіотиків

Та ж сама газета „Ейкрон Бікон Джорнал" в числі з 17-го вересня 1997 року подає, що американські лікарі кожного року виписують 12 мільйонів рецепт антибіотиків проти простуди, бронхіту та інших інфекцій дихальних органів, які (антибіотики), як показують досліди, в таких випадках непридатні. Чому? А тому, що в 90 відсотків причиною респіраторних інфекцій є віруси, проти яких приписувані антибіотики є недієчими. І не тільки це. Як сказав д-р Ралф Гонзалез з Кольорадського університету, „кожного разу, коли ми вживаємо антибіотик, ми тим самим побільшуємо відпорність бактерій проти антибіотиків".

„Я вас не забув"

(Закінчення зі стор. 2)

знову Коломия, Львів, Польща, а врешті Австрія. Усі сцени його тодішнього життя, всі герої і співучасники його мандрівки, що ввесь час проходили під загрозою арешту чи ув'язнення, а то й смерти, описані ляпідарно, реалістично, з либоко відчутним пережиттям невмолимої долі, того якогось зловісного фатуму, що були ніби супутником його життєвої мандрівки, а з ним і його найближчих друзів.

В парі зі сценами арештів, допитів, тортур і всієї справді великої драми, яку розгортає автор перед нами, та трагічного кінця десятків і сотень молодих патріотів, винищуваних ворогом, є і погідні, а то й радісні сцени, як от тоді, коли на Володавщині (Холмська земля) він зі своїми хлопцями вів культурно-освітню працю серед місцевого польонізованого населення і старався будувати там синьо-жовту Україну. А другий такий радісний момент в його активній тереновій праці настав тоді, коли можна було протиставитись ворогові та загородити дорогу, хоч на короткий час, до дальшого походу мадярським формаціям, що за згодою німецького командування мали окупувати Покуття з Коломиєю.

Біографічна розповідь про все пережите, болюче воно чи погідне, позбавлена зайвого психологізму, з вмілим дозуванням деталізацій. Це дає авторові змогу багато показати чи сказати в короткому часі. З великим щирим відчуттям, пієтизмом, пише він про українську землю, українське село, про українську людину, приречену ставати до боротьби за свої права. Свої мандрівки, зустрічі, переживання, розмови він відновлює з великою дозою акуратности, стараючись точно передати побачене, почуте чи пережите. Його основний наративний стиль нормальної спокійної розповіді переривають інколи нотки щирого ліризму, тонких ремінісценцій з минулого чи прихованого сарказму. Ось три короткі зразки з його прози:

(Коротка мандрівка по Закарпатській землі)

„А для Степана ця дорога була гейби прощею до святих місць. Він урочисто бродив у недавніх болючих споминах. Кожне слово, кожна хата нагадувала йому ще такі свіжі недавні події. Йому здавалося, що бистрі води синьої Тиси ще багрянять кров'ю січовиків, а на обличчях гуцульських матерів ще не висохли сльози за їхніми соколятами".

(У Кракові серед групи українських політичних еміґрантів)

„Найбільшою частиною і найбільш активною групою був молодий студентський актив. Вони (студенти) двоїлися і троїлися та завжди мали щось до роботи. Люди ці жили завтрішнім днем і гарячково готовилися до нього. Вони не хотіли чути чи бачити інших ідей і не зносили інакше думаючих політиків..." „...а ці 'батьки народу' в каварнях самі себе переконували в правильності своїх поглядів, не хотіли бачити своїх помилок і банкротства своїх ідей".

(Зустріч з односельчанами після приходу німців до Галичини)

„Він (у народному домі свого села) почав говорити про те, що вважав за найважливіше, говорити правду, яку лише він знав, бо пережив її на власній шкурі і бачив на власні очі, бо ж ці катовані, виснажені господарі цієї землі хотіли вірити, що німці — це справжні союзники, і що вони можуть відновити українську державу... Вони не хотіли вірити Степанові, бо вже дуже хотіли мати хоч крихітку вимріяної волі... А тим часом (визволителі) повілі, але послідовно почали запускати свої жорстокі кігті в живе тіло українського народу..."

Гортаючи сторінки „Споминів", не можна, без певного подиву для автора, збагнути, як це він зумів увесьти чи не сотню, а то й більше, імен та прізвищ своїх героїв (навіть дяких дуже епізодичних) і випадкових людей, вміло підхопити їхні характери, звички, погляди, і вміло пов'язати з даною ситуацією так, наче б все це пережив він тільки вчора, навіть беручи до уваги той факт, що перша редакція твору була закінчена в 1977 році, отже 20 років після чи не найважливішої декади його життя, а 20 років треба було чекати на їх появу, саме тепер.

В цілому — вони добре удокументовані і літературно опрацьовані, сказати б — свідчення очевидця, і їх поява збагатить мемуарну літературу про ці незабутні роки в історії галицької землі.

А на закінчення ще дві-три (непов'язані) цитати з останньої сторінки його споминів. Був це чи не останній для автора день війни, коли він опинився на самій лінії фронту, біля якоїсь знищеної австрійської ферми: Читаємо:

„Із-за гори відчинилися широко ворота самого пекла. З лісу показалися, ніби несміло, якісь інші танки, що сипали густим вогнем по колоні (німецькій), що безсило стояла в рові.

Степан, сам один у цілому царстві війни, приляг до непривітної австрійської землі... Його огорнула одна одніська пристрасть — страшне бажання жити, і він боявся панічно, що убивчий вогонь посиплеться на клуню, біля якої лежав. Але ні; в повітрі панувала абсолютна тиша, що дзвонила радісними дзвонами життя...

Степан, такий ще недавно найнужденніший в'язень тої системи, що хотіла завести в Европі найпримітивніше невільництво, з Божої волі був живим свідком кінця хворого маріння про тисячолітнє панування над іншими народами, іншими людьми. Степан дивився на перемогу історичної справедливости, мов на появу самого Христа, тут, над Дунаєм, коло Лінцу. В його душі закріпилась незламна віра в другу велику перемогу історичної справедливости — над Дніпром, коло Києва, чи над Доном, де знову появиться сам Христос".

У ПОНЕДІЛОК, 26-ГО СІЧНЯ, російський президент Боріс Єльцин, зденервований, непотрібним на його думку, зростаючим напруженням між ЗСА та Іраком, вислав до Багдаду спеціяльного посланця з наказом закінчити цю кризу, що витворилася з приводу інспекторів Організації Об'єднаних Націй. Офіційні чинники в Кремлі дуже турбуються можливістю, що будучи напруженим через свої особисті неприємності вдома і щоб доказати не похитність свого провідництва, президент Клінтон може вдатися до військово-збройних заходів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АСТРОНАВТ д-р Ендрю Томас зумів за точними інструкціями Крайового управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) побільшити свій спеціяльний космічний одяг російського виробництва, що дозволило йому залишитись на станції „Мір". Проблема з недопасованим одягом виникла минулої неділі, 25-го січня, коли постало питання чи він зможе відбути свою чотири і півмісячну службу без цього космічного одягу, котрий є тільки для ужитку в разі наглої потреби, коли б залога була змушена повернутися на Землю у запасовій капсулі.

З ЄРУСАЛИМУ В ПОНЕДІЛОК, 26-го січня, повідомили, що ізраїльський міністер фінансів цього тижня зустрінеться у Вашінґтоні з офіційними чинниками Уряду президента Билла Клінтона і Конґресу, для обговорення справи ліквідації до 2000 року американської економічної допомоги Ізраїлеві в сумі 1.2 блн. дол.. Місія згаданого міністра Якова Німана, котра не була ще офіційно підтверджена урядом Ізраїля, виникла з обіцянки прем'єр-міністра Беньямина Нетаняґу, у промові перед Конгресом ЗСА в липні 1996 року, де він заявив, що буде намагатися зменшувати залежність Ізраїля від допомоги Америки до кінця своєї чотирирічної каденції.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O.Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих дорогих членів фундації УВУ, в пам'ять яких зложили слідуючі пожертви родина, приятелі, друзі на українську науку, стипендії та українські студії в УВУ.

З волі Всевишнього відійшла у вічність 7-го жовтня 1997 р. на Фльориді св. п. Оксана Марковська-Савків.

Під час похоронів на нев'янучий вінок приятелі і родина зложили пожертви на потреби Фундації УВУ:

Інж. Савків Володимир 130.00

По 100.00 дол. зложили:
д-р Стецьків Евген і Ніля, д-р Логінський Орест і Стефанія, д-р Логінський Степан і Маріянна, д-р Джуль Павло і Ірина.

Мандрусяк Надія 50.00
проф. Романишин Роман і Леся 50.00
д-р Король Володимир і Галина 30.00

По 25.00 дол. зложили:
Граб Омелян і Марія, Качмарський Степан і Катерина, Мельничин Оксана, д-р Мотика Володимир і Анна, Похмурський Богдан, Чорній Семен і Марія.

По 20.00 дол. зложили:
Барусевич Софія, Костишин Ярослав і Іванна, Микитчак Микола і Анастазія, Мерещак Володимир і Анастазія, Наваринський Мирон і Марія, Павлічко Михайло і Стефанія, ред. Питляр Орест і Дарія, Радзикевич Мирон і Ірина, Самофал Василь і д-р Анна, Спас Степан і Галина, Тарапацький Михайло і Ляля, Ціко Микола і Марія, Яворська Віра, Яськів Леся.

По 10.00 дол. зложили:
Качала Олена, Пак Люба, Сулима Марія.

Політило Анна в св. п. мужа д-ра Юліяна 300.00
д-р Пушкар Володимир, в св. п. дружини інж. Стефанії 250.00
Злочовський Северин і Марія, в св. п. батьків Романа і Евдокії Кушнірчук 250.00
Андрусяк Марія, в св. п. мужа Іллі Андрусяка 200.00
Іванчишин Василь і мґр Ірена, в св. п. сина інж. Романа 150.00
Домбчевський Люба, в св. п. мужа Романа Домбчевського 100.00
Сілецька Люба, в св. п. мужа д-р Богдана Сілецького 100.00
Храплива Марія, в св. п. мужа проф. Зіновія Храпливого 100.00
Придаткевич-Кухар Ганна, в св. п. батьків проф. д-ра Романа і Лідії Придаткевич 100.00
Боярський Володимир, в св. п. дружини Марії 100.00
Кравчук Наталія, в св. п. мужа д-ра Романа Кравчука 50.00
Кобилецький Стефанія, в св. п. мужа Володимира Кобилецького 50.00
Мичковська Любомира, в св. п. мужа Мирослава Мичковського 30.00
Дячун Анна-Слободян, в св. п. мужа інж. Ярослава Дячуна 25.00
Макух Евген, в св. п. Миколи Макуха 15.00
Клєрий Франк, в св. п. Катерини Ґеречка 10.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації та осіб у світлу пам'ять котрих родина чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

ПРОСИМО слідкувати за нашими оголошеннями.

ДЯКУЄМО всім жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Ділимося сумною вісткою, що в серпні 1997 р. на Фльориді відійшов у вічність наш приятель

бл. п.

ВАСИЛЬ БОСИЙ

Визначний скрипаль, відомий воротар дружини „Україна" у Львові, а на еміграції тренер копаного м'яча і довголітній керівник танцювальної оркестри

Вічна йому пам'ять!

ЗЕНКО САВЧУК
БОГДАН (НЯКО) ГІРНЯК

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

ПОСМЕРТНІ ОГОЛОШЕННЯ

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА"

приймається тільки до години 10-ої ранку

Для вашої вигоди подаємо

число факсу (973) 644-9510, який працює 24 години.
В 40-ий день смерти оголошень телефонічно не приймається.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

Ділимося сумною вісткою з рідними та приятелями, що 16-го січня 1998 р. в рідній Україні упокоївся в Бозі на 74-му році трудолюбивого життя мій брат

бл. п.

ЛУКА БОРТНИК

Залишив у глибокому смутку:
брата — БОГДАНА з родиною в ЗСА та
двох синів — БОГДАНА
— ВАСИЛЯ
дочку — ІРИНУ
як рівнож чотирьох внуків в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 22-го січня 1998 р. помер в Норт Порті на Фльориді на 74-му році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ПРИБИЛЬСЬКИЙ

з Івано-Франківського

У глибокому смутку залишилися:
дружина — МАРІЯ
доні — ІРИНА
— ОЛЬГА з мужем МАЙКЛ
внуки — МАЙКЛ і КРИСТОФЕР

Вічна йому пам'ять!

П О Д Я К А

з волі Всевишнього несподівано відійшла у вічність 27-го вересня 1997 р. на 70-му році життя наша дорога і незабутня

св. п.

ЛІДІЯ МИРОСЛАВА ДАНИЛЮК

Горем опечалений цією дорогою складаємо щиру подяку родині, приятелям, співпрацівникам, знайомим і всім, які своїми молитвами і численною участю у відправах віддали останню пошану для душі св. п. Ліди і нам облегшили нашу родинну трагедію. Нехай Всевишній винагородить вас своїми ласками за добрі серця.

Особливо дякуємо парохові о. Франкові Шадякові, ЧНІ, за уділення покійній Св. Тайн-Єлеопомазання, за теплі слова розради та за св. Літургію, яка відправлялася 3-го листопада в сороковий день у церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Рівнож дякуємо о. Леоніду Малькову, ЧНІ, за відправу похоронних обрядів та за змістовну проповідь-прощання покійної, виголошену у церкві.

Сердечно дякуємо побратимові Андрієві Роґальському за зворушливі прощальні слова від Станиці Братства Дивізійників у Нюарку.

Щира подяка жінкам-приятелям, котрі під час тризни приготовили перекуску після поминальної відправи в сороковий день у церкві.

Сердечна подяка всім за чудові квіти, за численні устні, телефонічні і письмові вислови співчуття, за св. Літургії, за щедрі пожертви на добродійні цілі, а також жінкам, котрі занялися їх збиранням.

Рівнож висловлюємо наше „Спаси Біг" всім, яким не мали змоги особисто подякувати. Якщо ми когось поминули, просимо вибачити.

НА ВІЧНІ СВ. ЛІТУРГІЇ пожертвували:
Joanne Bilotta, Mr. and Mrs. Nicholas Hordynsky, Andrey Lusaitis, Cathy Marie Pedulla, Patricia M. Riggio, Karen and Frank Stack.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВ . ЛІТУРГІЇ пожертвували:
Естеля і Андрій Бакуни, Надія і Володимир Бакуни, Іванна Бартошик, Дмитро Бобеляк, Микола Борис, Люба і Орест Бойки, Роман Бойко, родина Бобівських, Роман Бурак, Зеня і Мирослав Бураки, Александер Бурак, Ірена і Андрій Бураки, Ярослава Балабан, Софія Ґовдун, Надія і Ігор Хоми, Теодор Чіх, Стефанія і Антін Феденишини, Іванна і Ґери Ґонзалєз, Кость Гречак, родина Яблонських, Анна і Мирослав Яворські, Ольга Калинович, Надія і Роман Канюки, Н.Керда, д-р Юрій Кігічак, Володимир Клапіщак, Ірена Ключник, Микола Красножоний, Наталія Кравчук, Микола Кизима, Михайло і Люба Леско, Ірена і Андрій Лещуки, Володимир Левицький, Альбіна Луцишин, Надія Мандрусяк, Анна і Михайло Матіяші, Емілія і Іван Нищіт, Василь Пелехатий, Віра Погорецька, Нікол і Даніо Погорецькі, Роман Пиндус, Євгенія Ратич, Марія Робак, Андрій і Лідія Роґальські, Ольга Семенюк, д-р Люба і д-р Юрій Стефанівські, Наталія і Осип Сиґіди, Уляна і Антін Тимкевичі, Люба і Олег Турчаки, Дарія і Іван Турянські, Лідія Волосянська, Люба і д-р Тарас Шеґедин, Евгенія і Володимир Шпирки, Василь Закорчений, Михайло Заверуха, Ірена і Ярослав Яворські, Михайло Вацлавів і родина Вілліям Матіяші, Mr. and Mrs. Allan Kitt, Ukrainian Community Center, Mr. and Mrs. Myron Nawarynsky.

КВІТИ, ОВОЧІ Й ПЕЧИВО прислали:
Лідія, Анна і Артур Белендюки, Надія Бігун, родина Свинтух, Оксана і Роман Ковчі, Богданна Мельничук, Мирослава Мандрусяк, Александра Пашковська, Віра Погорецька, Ніколє і Даніо Погорецькі, Зеня Бурак, Наталія Кравчук, Анна Яворська, Joanne Bilotta, Gayle and Ray Burgard, Mark Cacea Muggio, Nancy Carson, Ben and Darlene Demise, Jakie Demise, Mr. and Mrs. James Demise, Jay and Alice Demise, Fred and Carol Demise, Marilyn and Pat Flanagan, Janis, Jim, Jason Joel McFarul, Dorothy Dfeffer, Donug and Joyce Handa, Randy and Marlene Hayashi, Kanjiri and Madelyn Hayaski, Marilyn Helfgott, Rick Hartman, Judi Hatter, Department of Drug Safety-Hoffman La Roche, PPI and Medical Affairs-Hoffman LaRoche, Yvonne Danielle and Gary Gonzales, Kikue Kaneyama, Laurie and Eugene Kaneshiro, Laurie and Eugene Kaneshiro, Yukie Kuwahara, Christine Kuwahara, Andrey Lusaitis, Mrs. Doris Lynch and Family, John Messina, Gary, Darren and Lillian Nigo, Ohaus Corporation, Nicole Purpura, Murray Russel, Patricia Riggio, Karen and Frank Stark, Joe Tornabene and Pace Business Solutions, Laurel Santiago, Michelle Sugahiro and Dianne, Ruel and Alex White, Sanora Wiejkowsky, Mr. and Mrs. W.D. Quisenberry, Technology Management.

НА БУДОВУ СОБОРУ ЗАРВАНИЦЬКОЇ БОЖОЇ МАТЕРІ в св. п. ЛІДІЇ ДАНИЛЮК друзі і приятелі зложили:
Софія Андрушків, Лідія і Михайло Белендюки, Надія і Ярослав Бігуни, Дмитро Бобеляк, Володимир Боярський, Зеня і Мирослав Бураки, Роман Бурак, Н. Цюрпіта, Володимир Данилюк, Л. і М. Дзімани, Кость Гречак, Дарія Каранович, д-р Галина Клюфас, Ірена Кочержук, Володимир Ковблянський, Іванна Кононів, Оля і Роман Кобрини, Анна і Маріян Кормили, Наталія Кравчук, Володимир Кульматицький, Анна Кузів, Параня і Василь Ляцко, Юстина Луків, Надія Мандрусяк, Богданна Мельничук, Александра Падковська, Василь Пелехатий, Люся Питван, Віктор Роговський, Петро Скаля, Анна Стоцько, Марія і Йосиф Сороки, Наталія і Осип Сиґіди, Юлія і д-р Орися Тришневські, Люба Турчак, Михайло Заверуха, Люба і д-р Тарас Шеґедин, Іванна Яворська, Осипа Яворська, Alice Benny Tard, Alice Amdo, Berkshire Eye Center, Berkshire Physicians and Surgeons P.C. Heidi and Rudi Heger, Thomas, Carol Marley, Ohaus Corporation Department 717, Jens Kuni Toda, Trio Hair Designers.
Разом .... 1,580.00 дол.

НА ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА зложили:
Марія Бабанська, Іванна Бартошик, Надія і Ярослав Бігуни, Ірена і Александер Білевичі, Осип Боба, Дарія Будна, Аня Будна-Аляра, Олесь Бурак, Теодор Цар, Теодор Чіх, Володимир Данилюк, Л. і М. Дзімани, Нестор Ходновський, Осип Голинський, К. і І. Іванчуки, Ольга Калинович, Марія і Ігор Кігічаки, Микола Козюпа, Марія і Володимир Левицькі, Альбіна Луцишин, Мирослава Мандрусяк, Богданна Мельничук, Леся Вєх, Василь Пелехатий, Марія і Йосиф Сороки, Марія і Михайло Тицькі, Люба Турчак, Леся Ткач, Марія і Юрій Українські, Володимир Васічко, Лідія і Володимир Величковські, Ірена і Ярослав Закаляки, Марія і Ігор Зєлики, Нуся і Мирослав Яворські, Ірена і Ярослав Яворські, Ohaus Corporation, A. i I.
Разом .... 746.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ В НЮ ЙОРКУ зложили:
Люба і д-р Тарас Шеґедин 100.00 дол.

Ще раз дякуємо всім що разом з нами відпровадили нашу улюблену дружину, маму і бабцю на вічний спочинок.

ВОЛОДИМИР ДАНИЛЮК
сини, внуки, родина.

Співпраця львівської клінічної лікарні з лікарнею Г. Форда дає висліди

Передача амбулянсу Форда у Львові: Перша лейді Г. Клінтон і Л. Кучма, другий зліва д-р Б. Кривко.

Львів (Б. К.). — Недавня візита дружини президента ЗСА Билла Клінтона у Львові та відвідини нею Львівської обласної клінічної лікарні були живим доказом співпраці цієї лікарні із лікарнею Генрі Форда в Дітройті. Ця співпраця іде в рамках Американського союзу охорони здоров'я від 1993 року і була потверджена підписанням відповідного договору. Наслідком того почали працювати такі програми: неонатологія, ревматизм, урологія, ендоскопічні операції на жовчному міхурі, мікрохірургія середнього вуха і мікрохірургічні операції при катаракті. Загалом за чотири роки цього партнерства здійснено сім спільних проєктів та всі вони дали дуже позитивні висліди. Проходить також систематичний обмін візитами між партнерами щорічно і досі відбулося їх з українського боку 15–17, а з американського до 10.

Але таки найважнішими відвідинами з американського боку можна уважати недавні відвідини дружини президента Б. Клінтона, Гілларі, яка зокрема бажала відвідати неонатальний центр та була там враз із дружиною Президента Леоніда Кучми. Достойних гостей вітали головний лікар ЛОКЛ д-р Борис Кривко враз із представниками міської адміністрації та представниками Форд мотор компані в Україні, що дбають про тісну співпрацю поміж ЛОКЛ і лікарнею Форда в Дітройті. Візита обох Перших лейді тривала півтора години і в тому часі вони ознайомилися з роботою неонатального центру і позитивними наслідками співпраці цієї львівської лікарні із лікарнею в Дітройті. В рамках відвідин Гілларі Клінтон виступила із промовою перед львівськими лікарями, журналістами та різними достойними гостями. Вона передала окремий подарунок для лікарні у формі нової сучасної машини Форда для перевезення немовлят, купленої завдяки збірці гроша на неї українцями Дітройту, доброчинними фондами та американськими громадянами.

Співпрацівники лікарні подарували Г. Клінтон букети синьо-жовтих та синьо-червоно-білих квітів, як символи прапорів обох держав.

Точний опис відвідин появився у журналі Українського Лікарського Товариства у Львові „Народне Здоров'я" за листопад-грудень 1997 року, прикрашений відповідними світлинами.

Нагуєвичани гордяться спортовим редактором "Свободи"

(Газета "Галицька Зоря", м.Дрогобич, 12-го листопада 1997 року)

З різних причин іміґрували наші краяни за кордон. Одні шукали кращої долі, бо тут, на рідній землі, їх обсідали злидні, інші рятувалися від большевиків, а дехто, не бажаючи працювати в поті чола вдома, побіг у далекі світи за легким хлібом. Приходить на думку, як були проти еміґрації нашого народу Іван Франко, Василь Стефаник, з яким болем писали вони про гірку долю та невтомну працю переселенців на чужині. По-різному склалися гаразди наших земляків. Та одне найважливіше: працювали, ставали людьми, виховували дітей. І де б не був українець, у нього завжди була хата, поле, сад.

Ми хочемо розповісти про нагуєвичанина, нині жителя Америки, Омеляна Твардовського, який у 1944 році з батьками виїхав за кордон. Чому саме про нього? Непримітний сільський хлопець не загубив свою долю у світах, не розтратив силу й розум даремно, а став шанованою людиною в українській громаді Америки й Канади.

Народився Омелян 28-го травня 1927 року в сім'ї Василя і Анни Твардовських. Навчався в семиклясовій сільській школі, яку споруджено з допомогою батька, тодішнього війта Нагуєвич. Виїхавши за кордон, прибув Омелян до Австрії і поселився в місті Шердінґу, де в 1946–48 роках навчався в Українському Народному Університеті, а місяці лютому 1948 року виїхав до Англії. Там був одним з організаторів відділу Спілки Української Молоді, СК "Україна" і філії Українського Народного

О. Твардовський

Університету. В той час став кореспондентом газет "Українська Трибуна" в Мюнхені, Німеччина, та "Українська Думка" в Лондоні.

Через три роки виїхав Омелян до Канади. Оселившись у Монтреалі, вступив до місцевого СТ "Україна" та великого мішаного хору СУМ. Співпрацював як спортовий кореспондент в газетах "Гомін України", "Українське Слово", "Спортові Вісті" і журналу "Спорт", що виходять у Торонто. Від 1954 року Омелян почав співпрацю як кореспондент з українським щоденником "Свобода", що виходить у ЗСА, а наступного року переїхав до американського міста Нюарк, Н. Дж., де включився в працю спортово-виховного товариства "Чорноморська Січ" (засноване у 1924 році) і до тепер є керівником спортової активности, а також — ось уже 27 років — очолює літню спортову школу. І там, на чужині, що стала вже їм рідною, наші краяни, як пише О. Твардовський, стараються виховувати, крім спорту, свідомих громадян українського походження. Нелегка то справа на чужині, але чимало вдається при наполегливій праці.

Від 1977 року стає О. Твардовський редактором "Спортових вістей" газети "Свобода", а ще раніше — від 1957 року — він є редактором єдиного поза Україною неперіодичного журналу "Наш спорт". Вміщує статті на спортові теми в річних альманахах "Свободи", в газетах "Народна Воля" в Скрентоні, Пенсильванія, "Америка", у Філядельфії. Вже два десятиліття є Омелян членом проводу Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), яка керує українським організованим спортом у цих країнах. До речі, продовж п'ятьох останніх років УСЦАК тісно співпрацює з окремими спортовими федераціями України, Національним Олімпійським Комітетом нашої держави та іншими спортовими установами, вагомо підтримав фінансами олімпійські збірні дружини України на зимовій та літній Олімпіядах. О.Твардовський друкує також статті на спортову тематику в газетах України "Молодь України", "Спортивна Газета", в журналі "Старт". За невтомну працю О. Твардовський одержав подяки від різних людей і організацій. Роман Шпорлюк у "Свободі" з 1991 року писав: "Його працю дуже високо цінують як любителі спорту, так і ті читачі, для яких спорт є відносно марґінальною темою, але які бачать у статтях і матеріялах, що він подає, дуже цінне джерело інформації про суспільне і національне життя сучасної України".

О. Твардовського дуже тривожить і екологічна ситуація в Україні ("Екологічна небезпека в Україні", "Свобода", 1990 р.), і незавидна доля "совєтських воїнів-інтернаціоналістів". Спортове товариство "Україна", Канада, писало: "Високоповажний Пане О.Твардовський! Провід Спортового Товариства "Україна", змагуни і членство складають Вам як кореспондентові нашого товариства найщирішу подяку за Вашу працю, яку Ви провадите для добра нашого товариства і цілої нашої української громади на еміґрації. Хай Всевишній благословляє Ваш труд і на дальше, щоби ця праця приносила для нас якнайкращі успіхи. Віримо, що Ви й на дальше будете з нами в якнайкращих відносинах та будете докладати своїх зусиль, щоби ім'я 'Україна' було несплямлене, а гордо видніло на сторінках наших і чужинецьких часописів".

А ми, його земляки, вдячні йому за те, що зберіг у своїй пам'яті дуже цікаві факти й події з історії рідних Нагуєвич і надрукував їх у книзі "Дрогобиччина — земля Івана Франка" (том 1). Вдячні за те, що багато зробив в організації допомоги нашій збірній дружині на Олімпіяді в Атланті, за те, що виявився незрадливим сином рідної України і працює для її блага. І хоч пройшло відтоді півстоліття, як залишив він Нагуєвичі, але думками завжди зі своїм народом, з рідним краєм.

Г. Гром, Нагуєвичі

„Допомагати..."

(Закінчення зі стор. 1)

тижні, коли мусять обмежувати число відвідувачів у певних годинах. Бувають часи, коли дуже холодно, навіть рослини у вазонках замерзли в деяких залях. У деяких скляні частини даху мають діри. Уже довший час нема грошей ні на закуплення нових видань, ні на періодику (вже другий рік), а це велика втрата для бібліотеки, яку пізніше буде дуже важко доповнити. Не зважаючи на критичну ситуацію, бібліотека зуміла за останній рік видати 17 дуже цінних публікацій.

— А які ще перешкоди для нормальної дії мають вони там у своїй праці?

— Книгосховище є побіч головного будинку бібліотеки, всередині горба цитаделі. Щоб працівники не тратили часу ходити з книжками туди і назад, заплановано збудувати примітивенький підйомник з кошем, що буде возити книжки. Та вони зуміли тільки встановити стовп, а вже на линву і мотор не було грошей і це чекає. А за невеликі гроші це можна полагодити. Подібно із колишнім книгофондом НТШ, який тепер у будинку на вул. Винниченка. Там є рідкісні книжки і їх треба консервувати. А у цій бібліотеці навіть нема одного копіювача.

— А чи є також перешкоди людські, бюрократичні?

— Так. Наприклад, бібліотека має проблеми, щоб доказати, що книжки від 1994 року, які приходять з-за кордону не підпадають до катеґорії, за яку треба платити митну оплату. Багато зусиль іде на це, щоб вияснювати ситуацію. Є часті адміністративні перешкоди дрібних „чиновників", які немов би хотіли пляново докучати бібліотеці і в якийсь спосіб її дискредитувати. Між іншим, щоб не було несподіваних відключувань електрики (а з тим і охоронної сиґналізації) бібліотека мусила забезпечити себе приватним постачанням електроенергії.

— Це труднощі, а які зусилля проходять успішно?

— Упорядковується згори вниз одну за другою залі книгосховищ. Закінчені залі виглядають дуже гарно, привітно і свіжо. При бібліотеці було кілька приватних мешкань, з яких вкінці вдалося Управі виселити (підшукавши їм інші помешкання) усіх. Подібно було із величезним приміщенням обласної друкарні, що займала чотири великі залі на партері. Друкарню вже виселили, але залі є у жахливому стані. Потрібно ремонтувати все — від стін до підлоги та вікон (які виходять саме на вул. Стефаника). Це власне тепер д-р Л. Крушельницька шукає добродіїв, щоб погодилися уфундувати ремонт кожної залі по 15,000 дол. з тим, що дана заляназавжди буде мати назву свого фундатора. Коли ці залі будуть викінчені до них зможуть перенести і книгозбірні й зробити гарні, просторі і ясні читальні залі. Що за радість це буде науковцям і дослідникам!

— А яке відношення є між дирекцією і працівниками?

— Це, що я завважила — дуже ввічливе і „нерадянське". Себто не було того вигинання перед директором, тільки тепла, професійна поведінка, з пошаною до людини, яка не тільки дбає про бібліотеку, мов про своє око, але також турбується про працівників. Коли не приходять гроші від держави, то всі не дістає. А коли прийде хоч капля, то діляться навіть тим. Бувало, що коли директор поділила гроші на всіх, то кожному припало п'ять гривень (менше як три доляри) на місяць включно з нею. Це також нерадянський підхід, але який людяний!

— Тепер нераз висловлюють думки, що вже досить давати фінансову допомогу Україні. А чи варто підтримувати Бібліотеку ім. В. Стефаника?

— Абсолютно так і то конечно! Думаю, що поволі Україна мусить сама собі давати раду під різними оглядами і це вже робить. Вже є багаті українці, які дають гроші на університеті або на харитативні цілі. Але культурні цінності ще конечно треба нам підтримувати і зберігати. На це ще немає ні державних грошей, ні приватних. А допомагати треба вже — сьогодні!

— Значить добре, що ми вже подали виготовлену листу потреб бібліотеки на першій сторінці „Свободи" з 14-го січня, ще із заголовком, що все це необхідне. Тепер чекаймо на відгук нашої громади!

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

запропонував цілий ряд громадських програм, — опіки над дітворою під час праці батьків, покращання кваліфікацій учителів та публічної освіти, котрі є популярними серед виборців, і вперше за багато років збалансований бюджет. Одначе центральною точкою його промови була пропозиція не рухати надвишки державних грошей, а залишити їх як гарантію для забезпечення існування соціяльного забезпечення у недалекому XXI сторіччі.

У загальному звіт Президента був успішним, бо він зумів порушити якраз ті справи, якими сьогодні турбується пересічний громадянин і над явищами, котрі створюють небажані наслідки — злочинство, безробіття, страх перед незабезпеченою старістю.

Завваги від республіканців на звіт Президента дав провідник сенатської більшости сенатор Трент Лотт з Міссісіпі. Він не критикував звіт Президента, але підкреслив різницю між демократичною, тобто президентською та республіканською програмами. У його поняттю вона сходиться до вибору — великого Уряду чи родинних вартостей та більше оподаткування у протилежності до свободи вибору. Закінчуючи він підкреслив, що республіканці намагатимуться оновити американську публічну освіту, забезпечити американську родину та створити Уряд, який працює з народом і для народу.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

На шляху до футбольного чемпіонату Европи

В цьому році, як відомо, відбудеться фінальний турнір за чемпіонат світу в Франції за вхід до якого змагалася, вперше в історії, репрезентація України. На жаль, нашим репрезентантам не пощастило. Футбольний чемпіонат Европи продовжуватиметься теж протягом 1999 року. Згідно з льосуванням, переведеним організаційним Комітетом УЕФА, репрезентації европейських країн поділено на 9 груп. Переможці з групових розгривок автоматично закваліфікуються до фінального етапу, як теж збірна, що матиме найкращий показник точок чи відношення голів. Репрезентації, що займуть другі місця, продовжать змагання, а переможці долучаться до першунів груп. Склади 9-ти груп: 1. Італія, Білорусь, Валія, Швайцарія, Данія. 2. Норвегія, Словенія, Латвія, Грузія, Греція, Альбанія. 3. Німеччина, Молдавія, Північна Ірляндія, Фінляндія, Туреччина. 4. Росія, Україна, Франція, Ісляндія, Вірменія, Андора. 5. Англія, Люксембурґ, Польща, Швеція, Болгарія. 6. Еспанія, Сан Маріно, Кипр, Ізраїль, Австрія. 7. Румунія, Ліхтенштайн, Мадярщина, Словаччина, Портуґалія, Азербайджан. 8. Юґославія, Хорватія, Мальта, Македонія, Ірляндія. 9. Шкотляндія, Острови Фарсе, Боснія, Литва, Чехія, Естонія. Бельгія і Голляндія, де проходитиме чемпіонат, в ролі господарів автоматично закваліфіковані до фінального етапу ігор.

Як бачимо, вперше після розвалу СССР в цих розгривках зустрінуться репрезентації України і Росії. В зв'язку з цим вже розпочалися дискусії не тільки в засобах масової інформації, але і на форумах футбольних Федерацій — України, Росії і Европи. „Ми не хотіли бути в одній групі з Росією, — сказав кореспондентам головний тренер репрезентації України Й. Сабо. — Ми воліли уникнути Росію..., бо не хочу політики довкола ігор — Україна-Росія. Одначе ми не можемо самі вибирати суперників... Сподіваюся, обидві сторони будуть оминати політизацію футболу і покажуть високий рівень гри", — сказав Й. Сабо. „Ми маємо найсильнішу групу з найкращими европейськими дружинами, — сказав головний тренер збірної Росії Борис Ігнатьєв. — Це потверджує співчуття, що їх висловили мені тренери інших країн Европи. Особливо сильною є українська збірна, з її могутньою орґанізацією, сильними тренерами і футболістами. Ми знаємо українських футболістів дуже добре, вони мають багато чого, чого ми можемо в них повчитися".

Серйозним суперником збірної Франції вважає репрезентацію України тренер Франції А. Жакет. Україна на волосок оминула фінальний етап за Чашу світу, вона буде сильним суперником. До трійки сильніших збірних в 4-ій групі Жакет зараховує теж збірну Росії, що, як він відзначив, відроджує свій динамізм.

Серйозно й похвально оцінюють збірну України футбольні експерти Англії, Росії та інших европейських країн.

На тлі цих оцінок і похвал дещо дивно висловився в цій дискусії віцепрезидент футбольної Федерації України В. Банников, який, дискутуючи і відповідаючи на запити журналістів, договорився до абсурду. „Це було в часі царської імперії, коли Україна і Росія були з'єднані, тоді вони перемогли Наполеона..." Зрештою, що воно спільного має з цим футбольним турніром? Для чого футбольній Україні потрібна футбольна Росія, коли її найкращі експерти кажуть, що російським футболістам треба вчитися в українських?

Міжнародні експерти, навпаки, підкреслюють, що український футбол, позбувшись „слов'янської" єдности, стає на сильні ноги і приносить мільйонам любителів в Україні і світі радість і насолоду. Прикро, що на верхах футбольної Федерації і взагалі в спорті в Україні ще сидять на „теплих" місцях люди, котрі прагнуть побачити України під командою російських поневолювачів.

О. Твардовський

„Динамо" Київ — ФК Мюнхен 1860 — 4:0 і 4:1, „Динамо" Київ — ФК „Вердер" Бремен — 2:0

Закінчився перший етап підготови до нового футбольного сезону київського „Динамо" в м. Руйті, Німеччина. Продовж двох тижнів 44 українські футболісти відбули серії товариських змагань з рядом аматорських клюбів Бундесліґи, виграючи усі помітними вислідами.

Про зустріч з лідером Бундесліґи, клюбом Кайзерляутерн, ми вже писали. Після цього „Динамо" відбуло дві зустрічі з аматорськими клюбами: ФК „Ляуткен" і ФК „Діллінген", виґравши обидві відповідно —4:1 і 12:0.

Проте на більшу вагу заслуговують перемоги з двома професійними клюбами Бундесліґи: ФК Мюнхен 1860 — 4:0 і 4:1, як теж бременським „Вердером" — 2:0.

По закінченні цього етапу підготови „Динамо" повернулося до Києва і 23-го січня ц. р. виїхало до Москви на традиційний вже турнір „співдружності", який закінчиться 1-го лютого. В цьому турнірі беруть участь клюби ряду колишніх республік СССР.